

УСПІШНА ВИСАДКА АМЕРИКАНСЬКОГО „ВІКІНГА” НА МАРСІ, ВЖЕ ПЕРЕСИЛАНІ НИМ ФОТОЗНІМКИ ТА СПОДІВАНІ ДОСЛІДИ ПОВЕРХНІ ТІЄІ ПЛАНЕТИ В ПОШУКУВАННІ МОЖЛИВОСТЕЙ ЖИТТЯ ВІДКРИВАЮТЬ НОВУ ДОБУ В ПІЗНАННІ ВСЕСВІТУ

Пасадена, Каліфорнія. — У вівторок, 20-го липня 1976 року, коли в годині 7:53 ранку на поверхні віддаленої від Землі на 212 мільйонів миль планети Марс з встановленою планувальниками на Землі прецизністю осів американський робот Вікінг I та негайно почав фотографувати і пересилати на Землю фотознімки скелястої, помітно змєтеної вітрами піщано-пустельної поверхні тієї легендарної планети, в історії людства почалася нова доба у вічному змаганні людини пізнати всесвіт, зокрема в пошукуванні життя чи його можливостей на інших планетах.

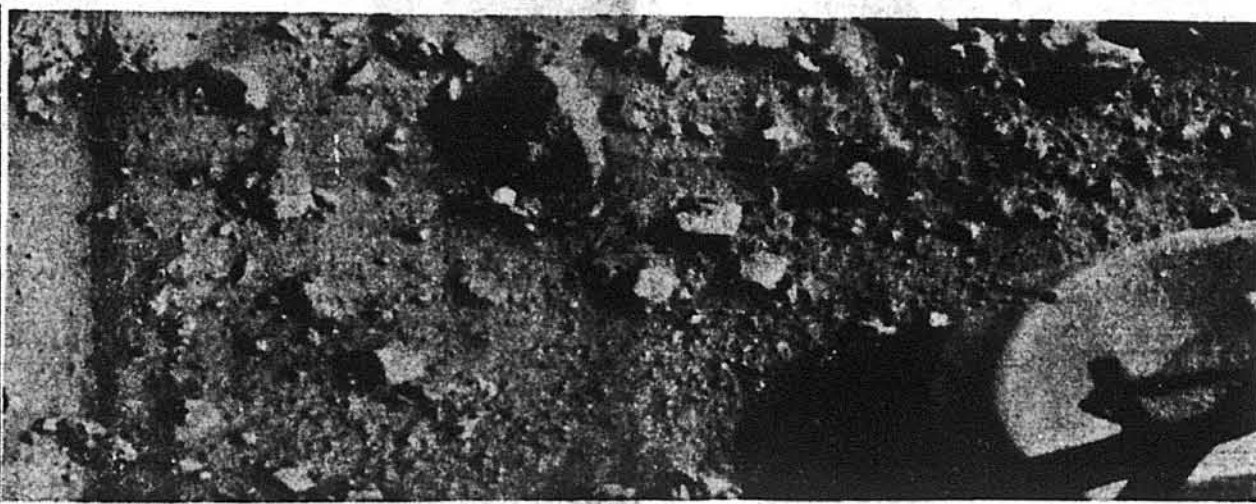
Полет Вікінга на Марс тривав одинадцять місяців, а відділення його від космічної ракети та сам осідок на поверхні Марса тривали три години і 13 хвилин, при чому все відбувалося з прецизністю планувальників та комп'ютерського „командування” з лабораторії в Пасадені.

З висадкою Вікінга на Марсі починається перший дійсний дослід поверхні тієї далекої планети в пошукуванні та можливостями життя на ній тепер чи в минулому. У цьому рішальну роль матимуть хімічні й біологічні досліді поверхні Марса, що їх переводитимуться за всім днів складним і прецизним інструментарієм на роботі „Вікінг”. Науковці вважають, що з усіх планет в нашій соняшній системі Марс, по-нашому Землею, є ще найбільш пригнаний для еволюції життя, головними передумовами якого є вода і повітря та їх складники. На Вікінгу є також інструменти для багатьох інших дослідів і аналізів. Уже в перших своїх висновках із

студій, переданих Вікінгом фотознімок поверхні Марса, спеціалісти-науковці висловлюють здогади, що показана на фотознімках поверхня виглядає на вулканічне походження та на впливи „тонкої” атмосфери тієї планети. Висловлюється також можливість існування води глибоко під поверхнею Марса. До часу, поки Вікінг своїм „штучним раєм” почне набирати для дальших дослідів і аналізів зразки поверхні Марса, продовжуватимуться передачі на Землю фотознімків тієї поверхні, також в кольорах, двома прецизними фотоапаратами, з яких тепер ще тільки один урукомлений.

На пересланих уже фотознімках стверджено несподівану ясність видного з Марса неба в полудневому тоді на Марсі часі. День на Марсі триває 24 години і 37 минут, а рік має 25 місяців. Тепер на Марсі є половина літа. На пересланих фотознімках спостережено також легку тінь, що могла походити від хмаринки, як також деякі заглибини, що їх могла колись спричинити вода.

Негайно після висадки Вікінга на Марсі, президент Форд відбув телефонічний розмову з управителем цілого цього проекту в Пасадені, який коштує кругло один бильйон доларів, Джеймсом Мартіном, гратуюючи йому та цілому штабу проекту за „добре виконану роботу”. Проте, звертається увагу, що ця епохальна висадка роботи на поверхні Марса та за початкування ним фантастичних дослідів тієї планети вже не мали такого сильного відгомону в Америці і світі, як це було з першою висадкою людини на поверхні Місяця щодо дня точно сім років тому.

Фотознімка поверхні Марса у віддалі яких п'ять стій від Вікінга, застину одну з трьох „ніг” якого видно на фото.

УКРАЇНСЬКИЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ КОМІТЕТ В МОНТРЕАЛІ РОЗГОРТАЄ ШИРОКУ ІНФОРМАЦІЙНУ АКЦІЮ, ДЕМАСКУЮЧИ СОВЕТСЬКИЙ КОЛОЇЯЛІЗМ

Українська Олімпійська пресова конференція в Монреалі

Монреаль (Українська Олімпійська Пресова Служба). — Напередодні XXI Олімпійських Ігор в Монреалі 16-го липня ц. р. в готелі Шератон відбулася пресова конференція Українського Олімпійського Комітету, на якій видигнено ряд питань, дов'язаних з Олімпійськими Ігрищами в Монреалі. Український Олімпійський Комітет — (УОК) в Монреалі був покликаний до життя в жовтні 1975 року з рамени СКВУ і КУК-у, і його очолює мгр Ярослав Пришляк. З ціллю об'єднання української діяльності в часі Олімпіади в Монреалі в рамках УОК працюють Український Олімпійський Рух (який powstaє ще в 1956 р., і який діє під назвою Український Світовий Комітет для справ спорту, що його очолює д-р Богдан Шенбунчук), Інформаційна Служба СКВУ (представник Андрій Семотюк), Українська Інформаційна Служба „Смолоскип” (представник О. Зінкевич) і УІПС (представник Андрій Бандера).

Пресову конференцію відкрив голова УОК мгр Ярослав Пришляк, який був рівночасно модератором для французької мови. Андрій Семотюк (ІС СКВУ) був модератором для української мови. Позитиві УОК у формі заяви з'ясували в французькій мові Євген Орішук, а в англійській — сотник Богдан Панчук. Позитиві ці були рівночасно роздані присутнім журналістам як пресове повідомлення в обидвох мовах. В ньому говориться:

„Ми, Український Олімпійський Комітет, в імені поверх одного мільйона українців-канадців і двох мільйонів українців у Західному світі протестуємо проти експлуатації не-російських спортсменів, які входять в склад олімпійської команди СРСР. Україна є 50-мільйонною нацією з власною мовою, культурою й історією, формально репрезентована в Об'єднаних Націях, а її конституція мала б гарантувати їй суверенні права.

Не зважаючи на це, вона, Україна, не має ані Національного Олімпійського Комітету, ані власної олімпійської команди, яка самостійно виступала б на XXI Олімпійських Ігрищах.

Довга історія колоніальної експлуатації України й інших не-російських націй,

таких як Вірменія, Білорусь, Грузія, Естонія, Литва, Латвія та інші, з яскравим доказом, чому вони існують, як окремі народи, лише на папері. Це колоніальна експлуатація пояснює, чому понад 100 українських спортсменів в советській олімпійській команді не є офіційно визнані.

Тому, що вони не мають змоги репрезентувати своїх власних народів, не-російські спортсмени мусять бути членами советської команди, якщо взагалі вони хочуть брати участь у змаганнях. Цих спортсменів постійно стежать агенти КГБ, російська мова є обов'язковою для всіх членів советської команди, а їхні осяги ідуть на конто Росії, не зважаючи на те, чи вони є російської національності, чи ні. Свідомі тяжких засудів в тюрмах, концтаборах і психіатричних шпиталях, що застосовуються супроти тих осіб, які відкрито виступають проти колоніальної залежності не-російських республік в Советському Союзі, українські спортсмени і окремі особи не задоволені цією експлуатацією, здержують є від публічних виступів у цій справі зі страху перед репресивними наслідками, які будуть застосовані супроти них після їхнього повертуту до СРСР. У 1960-му році під час засідання Міжнародного Олімпійського Комітету в Римі, згідно з першим параграфом основних принципів Міжнародного Олімпійського Комітету (МОК), було визнано, що Україна має право брати участь в Олімпійських Ігрищах, як самостійна одиниця. У нас є докази, які підтверджують бажання створити такий комітет (Національний Олімпійський Комітет) в Україні. Ми підтримуємо ці бажання і закликаємо членів МОК допомогти у створенні Національного Олімпійського Комітету України, який зорганізував би українську олімпійську команду, яка взяла б участь у наступній Олімпіаді.

Як довго українські й інші не-російські спортсмени не будуть мати змоги брати участі в Олімпійських Ігрищах як члени власних національних команд, ми закликаємо членів преси ідентифікувати кожного спортсмена зі Советського Союзу згідно з його справжньою національністю. Фальшиво ідентифікуючи команду і спортсменів з СРСР як росіян чи тільки советів, допомагає-

АМЕРИКАНЦІ ВЕДУТЬ ПЕРЕД В ПЕРЕМОГАХ НА ОЛІМПІАДІ, ВСТАНОВИЛИ НОВІ РЕКОРДИ

Монреаль. — Американські плаваки продовжували свою домінацію в третьому дні 21-их Олімпійських Ігор, додаючи ще дві золоті медалі до раніше здобутих трьох і встановлюючи два нові світові рекорди. Брасн Гудел, 17-літній середньшкільник з Каліфорнії, переплив віддалі 1,500 метрів за 15 хвилин і 2,40 секунд, поправляючи свій власний світовий рекорд і додаючи четверту золоту медаль до загальної числї американської плавацької дружини. П'яту золоту медаль здобув Джон Генкен, рівнож з Каліфорнії, в конкуренції 100 метрів грудним стилем, перепливавши цю віддалі за 1 хв. і 3,11 сек., що рівнож становить новий світовий рекорд.

Дженні Чендлер, 17-літня студентка середньої школи в Лінкольні, Алабама, здобула золоту медаль в скоці у воду з триметрової трамполіни, акумулюючи 506,19 точок. Срібну медаль в цій конкуренції здобула Кріста Коллар із Східної Ірландії.

Совети виключили Бориса Оніщенка з олімпійської групи, наказали вертатись до СРСР

Монреаль, Канада. — Один день після переловлення на „шахрайстві” 38-літнього советського змагуна на шпигу Бориса Оніщенка, його виключено з советської олімпійської групи і наказано покинути Монреаль та виїхати до СРСР. Як відомо, судді зловили Оніщенка на шахрайстві під час змагу проти англійця Джереми Факса і опісля встановили, що в його шпигу були заінстальований спеціальний механізм, який реєстрував на екрані удари, а тим самим і точки, навіть

ся утримувати колоніальну експлуатацію не-російських національностей. Ми презентуємо листу олімпійських спортсменів з України, щоб допомогти пресі в їхній відповідній ідентифікації”.

Після з'ясування позицій членами Монреальського УОК С. Орішуком і сотн. П. (Закінчення на стор. 6-й)

Імеччини, а бронзову американка Сінтія Мекінвейл. Ще одну золоту медаль здобув для Америки Дон Гальдеман, фабричний робітник із Саудертоу, Па., в стрільні з рушницю. Терпкий поразку потерпіли американські весляри, які не дійшли до фіналу вперше в історії Олімпійських Ігор.

Четверту золоту медаль в плаванні для Східної Німеччини здобула Петра Тумер, встановлюючи новий світовий рекорд, 4 хв. 9,89 сек., в конкуренції 400 метрів довільним стилем. Ще одну золоту медаль здобув Східної Німеччини здобув в цьому дні Кляус - Юрген Грунке в ізді на ровері на віддалі 1,000 метрів.

В підношенні тятарів дружина СРСР здобула другу золоту медаль, коли Ніколай Колесніков вийшов першим у легкій вазі.

Екіпи Єгипту і Марокка відкликати свою участь в Олімпіаді, солідаризуючись з 25-ма країнами Африки на знак протесту проти участі Нової Зеландії.

ЗНУЩАННЯ НАД ПОЛІТВ'ЯЗНИМИ В МОРДОВСЬКИХ ТАБОРАХ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ І ЗАГОСТРЮЮТЬСЯ

Нью Йорк. Комітет оборони советських політичних в'язнів інформує:

На захід насліді багато нових подробиць про дальшу боротьбу українських та інших політичних в'язнів за свої права у советських концтаборах.

Погіршення режиму у Мордовському концтаборі ч. 17

У Мордовському концтаборі ч. 17, в якому знаходяться українські політв'язні Іван Ільчук, Семен Квещко, Денис Лукашів, та Володимир Юрків, протягом останніх місяців таборовий режим став ще суворішим. Посилюлися посягання в'язнів. За одиоденні протестні голодівки тепер карастся штрафним ізолятором (ШИ-30). Таборовою адміністрацією почала конфіскацію поштової картки. Такі картки політв'язні дарують один одному на уродини та на свята.

Від нового року адміністрація перестала передплачувати деякі газети та журнали. Не дозволяють передплачувати часописів, які видаються в інших республіках. В останніх часах також заборонили передавати каски у посылках до в'язнів.

Василь Стус у Мордовському концтаборі

Після відправлення українського поета Василя Стуса до лікарні в Ленінграді на операцію шлука, Стуса перевезли до Мордовського таборового комплексу. Там таборові чинники дали Стусові дозвіл одержати спеціальну посылку. Проте, коли посылка надійшла, адміністрація повернула її, кажучи,

Замітка про В. Яценка

На захід також представили деталі про українського політичного в'язня Вячеслава Яценка. Яценко народився 1948 р. та учився в Інституті корабельного будівництва в м. Миколаєві. Яценко був суджений 4 рази. Перший раз, приблизно в 1968 році. Другий раз Яценка за судили на 1 рік ув'язнення за спробу нелегально перейти границю до Фінляндії. Третій раз Яценка засудили за „наклепи проти советського уряду”. 8 травня 1975 р. Яценка ще раз арештували, обвинуваючи його в розсилці антисовєтських матеріалів. У слідстві Яценко не признався до авторства тих матеріалів.

Восени 1975 р. лікарі Серьбського інституту кримінальної психіатрії визнали Яценка умово хворим. Недавню Леонід Площю характеризував В. Яценка як українського націоналіста.

У Польщі покарано в'язницею страйкарів

Варшава. — Асоційтед Пресс інформує, що польські суди засудили 13 робітників, які брали участь у протестних демонстраціях, протестуючи проти раптової підвищення цін на харчі, на високі кари в'язниці від 3 до 10 років. Сім осіб засуджено за знищення державного майна і блокування руху поїздів на передмістях Варшави. Шість робітників були засуджені в понеділок, 19-го липня ц.р., в місті Радом за те, що вони „нападали на людей і майно”. На судові розправи не допускали західних кореспондентів, а польська преса, цензурована урядом, інформувала про ці справи дуже мало. Заворуження в Радомі були найбільш бурхливими. У змагу з поліцією загинуло тоді дві особи, а 75 поліцейських і кількох цивільних осіб були поранені. В часі демонстрацій робітники спалили головну квартиру Комуністичної партії в місті та пограбували і знищили багато інших будинків. Загальні шкоди обрховують на 4 мільйони доларів.

У зв'язку з судовими процесами в Польщі проти робітників, лідер Комуністичної партії Італії Енкіро Берлінгер звернувся до польського уряду з проханням, щоб була виявлена супроти них „поблажливність”, бо „соціалістичні країни повинні дати можливість робітникам активно співпрацювати у розв'язці соціальних питань”.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА У ФІЛАДЕЛЬФІ

Філадельфія, Па. — В днях 5, 6 і 7-го серпня ц.р. в залах церкви Пресвятої Покрови при 12-й і Оклейн вулицях відбуватиметься мистецька виставка картин Любомира Гуцалюка (олі) Юрія Гури (олі і скульптури). Катерини Кричевської-Росаньки (акварелі), Василя Кричевського (гваші). Виставку, яку організує парафія церкви св. Архистратига Михаїла, можна буде оглядати між год. 11-ю перед полуднем і 7-ю вечора.

ЗБОРНІ СВІТОВОГО ТОВАРИСТВА СВЯЩЕНИКІВ СВ. АНДРЕЯ

Філадельфія, Па. — В середу, 4-го серпня ц.р., в приміщенні церкви Христа Царя (1627 Каюга вулиця) відбудеться зборг Світового Товариства Священників св. Андрія. Год. 9-та рано Святий Літургія, а опісля зборня. Програма буде подана на місці. Управа товариства просить учасників привезти зі собою світлі ризи.

ЗСА ВІДКЛИКАЛИ УСІ СВОЇ ВІЙСЬКА З ТАЙЛАНДУ

Бангкок, Тайланд. — Уряд З'єднаних Штатів Америки, діючи згідно з ранішою умовою, відтягнув усі свої військові частини з Тайланду у вівторок, 20 липня, ц.р., з Тайланду вивіз останній американський вояк Джордж Лерой Давіс з родиною, який належав до регулярних військових частин. В країні залишилось ще приблизно 250 американських спеціалістів і військових радників, які на підставі окремо підписаного договору між урядами Тайланду і ЗСА залишаться там ще деякий час. Згідно з американськими підзаконними, ЗСА залишили в Тайланді багато вояків і знаменито авлаштовані бази — летунські і морські, як також радні морські вартості при-

близно 400 мільйонів доларів. В середу, 21-го липня, острів покине також головкомандуючий американськими військовими частинами ген. Гаррі С. Адельголт. Тепер ведуться ще переговори між обидвома урядами в справі дозволу на посадку американських військових літаків на летовищі Таглі для поповнення пального, коли вони перелітають між Філіппінами і базою Дієго Гарсія на Індійському океані. Офіційні чинники Тайланду заперили, що американські літаки вживатимуть летовище тільки у випадку неочевидної потреби. Деякі справи залишаються ще до вирішення і полагождення, але американська присутність в Тайланді, яка тривала 26 років, офіційно закінчилась з днем 20-го липня.

Президент Форд пропонував створити бюро спеціального прокуратора

Вашінгтон. — Президент Форд, виступаючи на пресовій конференції в понеділок, 19-го липня ц.р., запропонував створення бюро спеціального прокуратора, завданням якого було б досліджувати незаконні потягнення чинників урядових осіб. Президент заявив, що „все залежить від американського народу”, який повинен вирішити чи звільнення ним колишнього президента Річарда Ніксона від вини і кари буде проблемою у виборчій кампанії в листопаді ц.р. Президент відмітив, що він простиб Ніксонові всі провини, бо це було в національному інтересі, щоб не займатись тією справою тоді, як Америка мала такі важливі проблеми, як війна в Індокитаї, економічна рецесія тощо. „Я повторю би це саме сьогодні” — додав Президент.

Оговорюючи справу Конвенції Республіканської партії і справи виборів, президент Форд відмітив, що він не матиме окремих розмов з кандидатами на віцепрезидента, якщо буде номінований на президентського кандидата, бо він вже знає потенційних кандидатів дуже добре.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1883

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issue combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City, New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1973

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 60% міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Свободу".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправити і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від матеріалу повертати тільки тоді, коли автор сам вказує застереження, додочислив задресовану конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Марія Римська

КИТАЙ БОРОНИТЬСЯ ПЕРЕД СОВЕТИЗАЦІЄЮ

Буржуазні реакціонери, в економічному секторі

На думку Мао в Китаї вдалось установити згідно з вченням Маркса соціальні відносини, що є в гармонії з розвитком продукційних сил народу. Але все ж це відношення між силами продукції і соціальними відносинами не є ідеальне, і в зв'язку з цим недосконалість соціальних відносин викликає ще й суперечності, що так пригнані капіталістичними устроєм. До таких прикрас існуючих суперечностей системи треба зарахувати м. і. факт, що в Китаї зарплата не є рівні, що існує 8 шаблів у системі платення. Розподіл зарплати є даліш пристосований до вислідів і вартості праці і здійснюється через монетарну систему. Все це негативні залишки капіталізму, які приходяться в Китаї до толерувати. В тому Мао вбачає велику небезпеку для соціалізму. Бо завжди, коли існують нерівності у висоті зарплат, це підсилює поділ працюючих на краще і гірше ситуованих, що в результаті сприяє наростанню нової вищої класу — буржуазії.

Щоб запобігти поширенню тих похибок у висоті зарплат, не можна потурати розвитку господарства капіталістичними методами, як внаслідок спеціальних досягнень, бонуси, участь у зисках. Треба використати можливості прискореної індустріалізації в ім'я захисту соціальної системи. Індустріалізація — це похвальне завдання, але воно мусять бути здобуте змагом цілого народу і власними силами народу, а не коштом розбудови інтелектуальної і індустріальної еліти, як це твориться у капіталістичних системах. Швидка індустріалізація, як у СССР, може бути досягнена тільки через розбудову еліти, а поставивши еліту — то початок капіталізму і кінець соціалізму. Тому матеріальні заохочення і нагороди, бонуси та принцип зиску не сміє засмітити китайської господарської системи.

А Тенг казав: «білий кіт, чорний кіт — неважно, щоб тільки країну підняти індустріально». Такими по суті капіталістичними гаслами для досягнення модернізації й індустріалізації він пхав Китай в тенета капіталізму. Він хотів насамперед в Китаї систему, якою СССР досяг вершин індустріалізації коштом залягання експлуатації робітників, гіршої, ніж у капіталістичних країнах, і вироблення нової класу буржуазії, — отих усіх менаджерів підприємств, т. е. хікратів, навіть науковців. Така система вполює у свідомість робітників егоїзм, тенденцію нагромадження, винищення себе понад других, що починає спровокувати просвіта в ментальність робітників.

М. Лотоцький

„НЕДОТОРКАНИ“

Фар Істерн Економік Ріпорт, тижневик, що походить в Гонг Конгу, приніс об'ємисту статтю про касту „недото́рканів“. Поціємо в значному скороченні.

Старожі Джіро Кюранарі влітку на 25-му році життя умісрився в Токио, куди переїхав з Осакі його батько. Одержав дуже добру працю у великому підприємстві. За кілька місяців він здружився за посередництвом матримоніальної компанії. Та матримоніальний посередник приніс йому сумну вістку, що заручини розбилися. Джіро домагався виразного пояснення. „Родина вашої нареченої годі прослідити історію вашої родини і її минуле (це установлений звичай у Японії) й довідалася, відкіля походить ваша родина“. „Відкіля? — питав Джіро, що це має спільного з одруженнями? Казайте мені!“ Джірова мама розпалакалася, скзала посередниці, щоб відійшов. На самоті з сестрою овдовілою матір'ю Джіро довідався про дещо таке, що ніколи не приходило йому на думку. „Твій рід переїхав до Токио з Осакі, бо мусів змінити попереднє життя й затерти його сліди в „бюрокюмі“ (громаді для „недото́рканів“ — японської найнижчої касті). Зірвані заручини стали скоро публічною таємницею й усі знали, з якої причини. Замість вдатися в розпач, як це зробив був його дід, він прилучився до руху за визволення „бюрокюмі-ів“ — недото́рканів. Тепер він живе в Осакі, де проповідує в обороні понижених і відомолюбних.“

Історія Джіро Кюранарі це тільки одна з сотень подібних історій суспільного упередження і несправедливого ставлення до людей найнижчої суспільної верстви. Початок того упередження можна прослідити аж до дальших часів шогунату Токугава, яке існувало аж до реставрації Мейдзі в середині XIX століття. Офіційно подана кількість „бюрокюмінів“ з 1.01 мільйона в 3.972-ох місцевостях. Однак це ті, що працюють для зрівняння людей найнижчої касті, кажуть, що тих громадян з 6.000 в усій Японії. Японська феодально-кастова система ділила населення на: воїнів, хліборобів, ремісників і купців. Правляча верства воїнів становила менше ніж 10 відс. населення. Ті, що робили „брудну“ одягнену роботу, як, наприклад, гарбарі, спалювачі мерців, шевці, ті що вивозили людські відходи, збирачі відпадків й інші що виконували „неприємну“ роботу наступали після купецької верстви. Їх звали „ета“ („брудні“) й „гі нін“ („нелюдські“) й вони були відокремлені від решти населення. Шойно в 1871 році за нової адміністрації Мейдзі тим людям призначили людське становище.

Теперішні упередження до „бюрокюмінів“ походять у значній частині з тієї реставрації, яку теперішній японський уряд відмовився знести, тому що пераісна реставрація, хай вона буде „бюрокюмінів“ чи ні, це вартісні історичні документи. Хоч пороблено деякі обмеження, публіка все ще має вільний доступ до них, а вони свідчать про походження численних родин. Автор статті впевнений, що були такі випадки, що багато подружжя покинули самодержавство, коли виявилось, що один з партнерів був „бюрокюміном“ або їх нащадком. Не кращі, якщо не гірші, були відносини в Індії. Махатма Ганді говорив, що хотіли би прожити двічі 75-літній вік (сестро два рази по 70 літ), щоб у вільній Індії втерти слізи з кожної людини. Він називав недото́рканів „гаріджен“, сестри „дубленями Бога“. Згідно з статистикою з 1971 року таких людей було в Індії 35.01 міль. Кон'югуція знизилася оборону для тих нижчих каст. Упередження до недото́рканів: уважається образливо. На основі закону вони бояд на папері мають однакові права. Призначено спеціальні фонди з державного бюджету для освіти й суспільної опіки. Однак, 27 років після одержання незалежності в усій Індії, вони все ще меншшарватісні й покривдені. Від січня до червня 1974 р. різні індійські провінції повідомляли, що в тральній уряд по 2.758 жалюхив жорстокостей, доканих на тих іскривджених людях. В родинному місті Ганді Раджко гіндуський священик побив хлопця на смерть, тому, що зайшов до свяченого місця святині.

В Австралії „нещасливці на цій землі“ є тубільці, абсригени. Австралійський уряд немог би то призначу величезні суми для їхньої програми, однак їх положення, здається гірше. „Амнести Інтернешенел“ впевняє, що Австралію чекає „чорна революція“. Газета, яку донадає редагувальна група „абсригени“, „Гвалла Даранкі“ помітила була допис, як робити „костейлі Молотова“. В „Канбера Таймс“ два місонарі повідомляли, що діти абсригени в Ірваллі Місії (в Північній Території) вмирали масово. Абсригени, впевавши ті місонарі, жили наче звірі, затратили свій тубільний спосіб життя, а ще не були готові жити життям білої суспільності. На конференції в Канбері доктор Гронсеїт сказав, що діти абсригени найнещасливіші в усюму світі, бо найбільш слабшні. В Північній Території з-поміж дорослих абсригени найбільше сліпих.

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ДОЛЯ КУРСІВ УКРАЇНОЗНАВСТВА

На вступі хочемо звернути увагу громадськості, особливо допусудачам по газетах, щоб не вживали терміну „школа українознавства“, лише курси українознавства. Школа — це значить п'ятиденна праця в тиждень по кілька годин щодня, а курси — раз в суботу відбуваються. Далше, коли цей термін „школа“ українознавства перенесеться в наше майбутнє, так вийде з цього неслорозуміння, яке дошкідливі наші історії на еміграції. Тому пам'ятаймо і привчаймо, що маємо лише „курси українознавства“. В „Амеріці“ з 22-го листопада 1974 року Шкільна Рада, між іншим, писала, що протягом року мають поробити заходи в справі реорганізації курсів українознавства під егідою Т-ва Рідна Школа.

Ця новина зробила користь враження на нашу громаду, особливо батьків, бо вона була і є переважною справою для виховання наших поколінь. Далше на цю тему писалося там, що наради Шкільної Ради ствердили недостатню зацікавленість курсами і батьків і громади, які мало уваги присвячують справам наших курсів українознавства. У висліді такої байдужої постави на всіх наших курсах запричмується загрозливий спад числа учнів. Тою потребою допомога всієї української громади, котра повинна співпрацювати з батьками, опікунами та курсами над справою цієї крижової ситуації. Так говорила стаття Шкільної Ради про долю наших курсів, але до цього нічого не зроблено в цій справі.

Змінити ситуацію занепадаю курсів може лише належна постава вчителів до учня на лекції в класі, бо там рішається доля існування курсів українознавства. Ми мусимо абсолютно змінити невадлу дотеперішню систему.

В Чикаго планують „День Українського Сеньйора“

Чикаго (ІТ). — За ініціативою Української Суспільної Опіки в Чикаго, відбулася тут 8 липня ц. р. громадська нарада, на якій вирішено влаштувати в неділю, 22 серпня, на оселі в Равндлейку „День Українського Сеньйора“. Створено комітет, до якого ввійшли представники Бюра Суспільної Опіки, по двох членів від кожного клубу емеритів, представники православних братств від Оселі Равндлейк, представники фінансових та інших установ. Комітет підготує цікаву програму. Свято зазначають наші священники соборним молитвеном обох віровизнань, спільний обід з визначенням заслужених членів нашого сеньйорату та розвагова частина. Комітет поробив старання, щоб дістати від міської управи даром транспорцію автомобілів.

Комітет хоче осягнути такі завдання:

1. Імпреза повинна в першу чергу дати нагоду нашим сеньйорам присми і безжорно провести разом цілий день;
2. Вказати, що наші сеньйори втілюються в громаді належним авторитетом. Вони не тільки в минулому жертвено працювали для української спільності, й тепер, передусім як організований „сеньйорат“, дають постійно вартісний вклад у розбудову громадських вартостей. Тому те свято сеньйора не повинно бути ізольованим фрагментом їхньої діяльності, але повинно відбутися разом з громадою.

Спільними силами, у співпраці з добре розбудованою опікою в нашій громаді, можна розвинути корисну діяльність.

„Від нас і до нас“

„Дійсними героями розвиваються на стор. 6-й“

Остан Сокольський

СОРОК ШОСТОГО...

Тридцятиліття припадає цього року. Для численних це може й остання річниця, бо чи дочекає нас усім золоті річниці. Чи дочекає нас 1990 року?

Чи в діяльності проминуло тридцять років? Документ не поміняється... Гімнізм Українську Армію... Дато ліс... Іюлі Анно Доміне МСМХЛХІ субіт матурум... Пригадують це налідр гарячі літні дні в Римі, коли в близькому театральному будинку, босі й лише в коротеньких штаних бач сорочок, ми писали матуральні іспити... а по плечах шокором тік піт. Пан Гринь, наш гімназійний господар, наш батько-опікун, ходив поміж рядами пишущих іспити матурантів і подавав бажаним куколь води. Босі пили з одного кукля, не зважаючи на вимоги гігієни, бо „вотер капс“ тоді не був взагалі. Правда можна було з „машинки“, чи пак ілнуку воду пити, але як на матуральні іспити з ілнукою йти?

„Пан Гринь“ — так ми його звали, — немов рідний батько, ввесь час дбав про нас, заохочував, розраджував і потішав. Він був батьком-опікуном тим 18-20-літнім юнакам-матурантам, а було їх всіх 240, — бувших вохків-стрішків, підстаршин і старшин, які вже фронтвою заправу перейшли.

Ось, деж з матурантів цього сорок шостого року в Римі: Мирон — один з кращих відбавників і футболістів табору, першу трикілометрового бігу — сьогодні отесь доктор — спасатель душ. Степан — колишній холяний філософ, опікун читальні „Просвіта“, пізніший персональний секретар гетьмана Данила Скоропадського — сьогодні професор еспанської мови і голова відділу модерних мов на університеті в Канаді. Василько, — чи не наймолодший дивізійник-матурант, знайий

архітект в Лондоні, Англія. А Только — Веселяк — хто б подумав, що він в Канаді мільйонером буде, хоч, правда, хист торговельний він вже й тоді мав. Хтось казав, що це він під час відвідин посла і пані Глинки з Канади їм перший пироги продав...

Правда є і така, що зі своїми плянами розійшлися... Ось „малій Майк“ підводні човни планував будувати, і хоча він з „аквою“ й тепер до діла має, та дуже релігійним став: шораз тільки: — Дай Боже! Ну, то дай Боже! — з колегами перекикається. Юхим, — той з-під Києва, — який з адлячності до Владими Кириана Бучка за те, що його від депортації врятував, на українську католицьку віру перейшов. Він спершу думав у священничий стан піти й Богові служити, але не вдалось, бо отесь Ф. Кордуба до Риму на теологію не прийняв, і Юхим з розпучи оженився, а тепер його дітям рахунок немає... А Юліан — він, в якого роді старший син вже від віків на священника висвячувався, до Риму поїхав теологію студіювати, але сеньйорин його так звабили, що, не висвятившись, аж в Австралію опинився... А Левко — цей ідеаліст-революціонер, він ще й сьогодні належно жив би, який не зрада англійського подвійного агента полк. Філі. Через нього він на жертвеннику слави своє молоді життя поклав, пролітався в Україну...

Можна б книги списати про тих молодих дивізійників, яким саме тепер п'ятдесятка сповнюється. Можна б описати, як то вони, повні надії, на третю війну чекали — після тієї жалюхивої Другої. Можна б описати той час, коли втеча з табору полонених за національну зраду була трактована, і за це поручник Богдан до „халабушу“ саджав. А хто пізніше перший втік?

Випусники „сорок шостого“ — це „зондер командо“, які немов би в сілську масу нашого села приїхали і, респектуючи всі існуючі установи, й у свої руки перебрали плянувати, бо старші не знали, як їх вести.

Студентами ми були кращими, як будь-які інші матуранти перед і після нас. Вияснити це можна жадобою знання, свідомістю потреби освіти. Ми знали, що наша потреба високоосвічених людей, які не мали правів в майбутньому, а сумніви ми не мали тоді жадного, що саме нас вибрало Боже. Проведення всти нашу націю.

Ходили ми попід дотрами зі записниками в руці і ввесь час

самі до себе півголосом повторили: „маке — мейк“, „таке — теїк“, вивчаючи англійські слова, як писати, а як вимовляти. Наші співбатори уважали нас спочатку за неморальних, але з часом вони і ми до того приривчилися. Ми мали здобути освіту і один одного навчати. Писати не було на чім. Писали ми на тоненьких прозорих туалетних папері. „А до туалету?“ — запитаєте...

Підручників теж не було, але зате ми мали найкращих учителів — гімназійних професорів, які лиш були. Вони вчили нас і пам'яті — а ми заучували теж напам'яті. Дуже часто дедуктивно чи індуктивно методом мислення до правди доходили. По шатрах, в яких ми жили протягом двох років, не було жалюхого світла крім каганця, отже знову напам'яті приходилося повторювати слово в слово напівголосом за тими, які собі запам'ятали, що було на вкляді. Книжок ми не читали, бо книжок не було. Немов „усна словесність“, передавалися твори світових класиків з уст до уст.

Вчили нас про філософію: про Арістотеля, Платона і Сократу, і навіть про Маркса, але марксизм в нас не було ні одного, бо не було доброту, не було степені... Правда „експлозіть знань“ ще тоді не експлозідувала.

Анатомія нас теж тоді захоплювала, особливо сінйорів, які попід табір проходили, але дійсню лекцію про структуру „семітського носа“ ми дістали від професора Кульського.

—Справді, пане Миколо, ви вважаєте мій ніс дійсню семітський? — звернувся професор до Миколи, який шойно закінчив під загальний сміх ізраїлів опитувати семітський ніс професора.

—Та...та...я...не про ваш... —Вистачить на сьогодні, пане Миколо, згодність до іспиту. Побачимо, чи ви все так добре знаєте. Страху налієш ти ніс не одному, але й навчав-він не одного, а Микола таки здав іспит.

Або директор Мисросяк, цей замріяний-знавць латини, завжди задивлений в небеса, немов би до Каталіни промовляв, „кво уксем тандем“... Це він пізніше на Колумбійському університеті в латинській мові свою тезу й іспити найкраще зложив.

(Закінчення на стор. 6-й)

Остан Сокольський

РЕЗОЛЮЦІЯ, УХВАЛЕНА НА ПЕРШІЙ ЗУСТРІЧІ ПКУС

Постійна Конференція Українських Студій при Українському Науковому Інституті Гарвардського Університету, що згуртувала професорів-українознавців Сполучених Штатів Америки та Канади, на своїй першій зустрічі в Гарварді дня 30 травня 1976 р. прийняла одностайно таку резолюцію:

1. ПКУС визнає смертельною загрозою для існування українства насильно насаджувани на Україні — у столиці заборони українства — штучну концепцію "радянського народу" — нової історичної спільноти людей; оця по суті середньовічна концепція не нова — її попередником була сумна пам'ять "державна нація" Миколи I з половини минулого століття.
2. У наслідок цієї поновленої версії старої колонізаційної політики на Україні, відбувається там перверсійна акція в якій аперше в історії культурного людства наукові інституції країни заангажовані не для розвитку національної науки, а для студій над тим як викоринити усі прояви національної окремішності.
3. У почутті своєї відповідальності перед українською нацією та історією, ПКУС як репрезентант українського інтелекту поза межами батьківщини, перебирає на себе ініціативу в обороні окремішності української культури.

ПРАВИЛЬНИК ПКУС

Постійна Конференція Українських Студій (ПКУС) при Українському Науковому Інституті Гарвардського Університету (УНІГУ) — це об'єднання трьох фахових відділів із своїм власним обраним проводом та при співпраці з УНІГУ.

ПКУС творить фаховий форум, на якому відбувається обмін досвідом у справах викладання українознавчих предметів, творення підручників та планування наукової політики, а саме реалізації дослідних проектів, організація спільних міжнародних або загальноамериканських симпозіумів, конференцій, тощо.

ПКУС співпрацює із професійними й науковими об'єднаннями українськими та не-українськими, що мають подібні цілі.

Дійсними членами ПКУС-у можуть бути всі наукові сили американських та канадських університетів, що діяльно працюють в українознавчих дисциплінах, таких як мова, етнографія, література, бібліографія, історія, політичні й суспільні науки, економіка, археологія, мистецтво тощо.

Згідно з цим ПКУС ділиться на такі три фахові відділи:

- а) мова й література;
- б) суспільні науки;
- в) біо-бібліографія.

Кожний відділ вибирає більшістю голосів свою управу із

Управа ПКУС-у на роки 1976/1977—1977/1978 обрана дня 30 травня 1976 р.

Голова ПКУС-у та Відділу мови й літератури — проф. Богдан Романчук, Міннесотський університет.

Заступник голови Відділу мови й літератури — проф. Ася Гумецька, Мішсигенський університет.

Секретар Відділу мови й літератури — проф. Григорій Грабович, Гарвардський університет.

Голова Відділу суспільних наук — проф. Микола Богатюк, Ле Мойн Коледж.

Заступник голови Відділу суспільних наук буде кооптований головою.

4. ПКУС звертається до дирекції Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету з пропозицією створити окрему студійну групу призначену спеціально для планових дослідів над процесом теперішньої русифікації України, у складі десяти наукових співробітників, покликаних проводом ПКУС та дирекцією УНІГУ, із круга керівних українських учених.

5. Провід ПКУС-у та дирекція УНІГУ негайно покличе тимчасову студійну групу для підготовки до кінця б. р. "Білої Книги"; члени ПКУС-у перебрали на себе фінансування праці цієї студійної групи.

6. ПКУС звертається до всього зорганізованого українського громадянства Сполучених Штатів Америки та Канади із закликом перебрали на себе фінансування постійного відділу для дослідів русифікації при УНІГУ.

7. Привані члени ПКУС-у перестерігають українське громадянство, що теперішня загроза національної катастрофи таких розмірів, що для них треба змобілізувати навіть засоби на "чорну годину" бо ця "чорна година" саме тепер і прийшла.

Гарвард, дня 30 травня 1976 р.,
У столиці ганебного Емського указу.

трьох осіб на два роки: голову, заступника голови, секретаря. Голова одного із трьох відділів виконує протягом одного року обов'язки голови ПКУС-у на базі ротації.

Секретарями відділів ПКУС-у обираються його члени, що є зарозумілим співробітниками УНІГУ.

Для постійного зв'язку ПКУС-у із УНІГУ кожноразовий директор УНІГУ є екс-офіціо координатором ПКУС-у.

Управа ПКУС, координує свою діяльність з Управами Конференцій для Українських Студій (КУС) при Канадській Асоціації Славистів та Канадським Інститутом Українських Студій через свого обраного канадського делегата.

Секретарі трьох відділів та координатори творять секретаріат ПКУС-у при УНІГУ.

Основою діяльності ПКУС-у є його щорічні українськомовні дводенні зустрічі із кількома науковими сесіями та діловими засіданнями.

Протоколи всіх зустрічей ПКУС-у друкуються окремим виданням українською мовою.

Поміж зустрічами ПКУС діє через свій секретаріат, який видаватиме свій кварталний бюлетень для постійного зв'язку з членством.

Секретар Відділу суспільних наук — проф. Зенон Когут, Пенсильванський університет — УНІГУ.

Голова Відділу біо-бібліографії — др. Андрій Турчин, Університет Індіани.

Заступник голови Відділу біо-бібліографії буде кооптований головою.

Секретар Відділу біо-бібліографії — мгр. Едвард Касинець, УНІГУ.

Канадський делегат — проф. Іван Лисяк Рудницький, Альбертський університет.

Координатор — директор УНІГУ, проф. Омелян Прицак.

ПРО "БІЛУ КНИГУ"

Як подано у звіті Першої Зустрічі ПКУС-у, однією із точок одностайно схваленої резолюції була справа підготовки "Білої книги" про теперішній стан русифікації. Згідно з затвердженою пропозицією проф. Василя Маркуса таку книгу підготує студійна група фахівців, а її фінансування перебере членство ПКУС-у.

Тепер доводимо до Вашого відома, що справа запропонованої студійної групи для підготовки "Білої Книги" зробила великий крок вперед. Колега проф. Ярослав Пеленський (Університет Айови) перебрал на себе керівництво групою, до якої досі увійшли як співатори такі фахівці-професори: Ярослав Білінський, Делеварський університет; Василь Маркус, Університет ім. Льюїса; Петро Потічний, Гамільтонський університет; Роман Шпорлюк, Мішсигенський університет; крім того

погодилися бути консультантами колеги: Богдан Боцюркіс, Карлтонський університет та Іван Решетар, Вашингтонський університет.

ПОЖЕРТВИ НА "БІЛУ КНИГУ"

Виконуючи постанову ПКУС-у, оцім звертаємося до всіх колег із проханням дати свій внесок (від 10 до 500 доларів до фонду "Білої книги". Просимо чеків адресувати на *Ukrainian Studies Chair Fund* із додатком PCUS "White Book", (щоб дістати посвідку для податкових справ) і переслати їх на адресу УНІГУ.

Після виходу "Білої Книги" студійна група подасть свій точний фінансовий звіт, який буде надрукований у наших "Вістях".

В ОПІНІЇ ДРУГИХ...

"...this fund arose in response to the suppression of Ukrainian scholarship and culture in the U.S.S.R. We are proud to have been selected as the University to carry on the scholarly traditions of Ukraine in this country. We are touched by the broad support that members of Ukrainian community have given to this undertaking. We take this support as a mandate to do our best to foster learning and scholarship relating to the language, literature and history of Ukraine..."

Derek C. Bok, President — Harvard University

Dear Friend:

With the above words ringing in our ears we knew that this day was unlike any other. On this day, the dream of every Ukrainian in the United States had come true and half of the project was successfully completed; Ukrainians can proudly claim it was a "job well done".

If you are visiting any of the New England States, on vacation or business, stop in and visit us. We will be delighted to escort you around the campus. On display in the Widener Library you will find rare, old Ukrainian books and first editions of the works of our famous writers. Your heart will fill with deep emotion and fierce pride as you realize that your generosity placed these priceless bits of our history here beyond the destructive reach of our enemy.

Harvard University fully supports the establishment of our Research Institute. They have implemented that support by assigning a beautiful 26 unit building to serve as a workshop for our 3 chairs. It will prepare study material, research ancient documents, prepare and publish educational and historical literature and facilitate other educational programs; It is a sad fact that most, if not all primary and secondary Ukrainian Schools in the United States are in direct need of updated books and study material; In time our Institute will fill these needs if given enough funds through your generosity and good will.

Of course, there are a few timid souls who predict disaster and misfortune will befall our Studies Center. They predict among other things that Russians will somehow "steal" it from us. We have always lacked unity of purpose and the fear to force forward has been our worst enemy. To those quailing in spirit I say, "In this land where law and justice is the rule rather than exception, if we Ukrainians cannot,

or will not defend that which we paid for, that which is our birthright, and that which is our sacred heritage, then why go on? Why not abandon our identity and accept ultimate oblivion."

... But How will we explain our indifference to our brothers in Ukraine?;

I refuse to quake with fear and doubt, or hide my heritage in the back alleys of a civilized world; I sincerely feel that on this point you are with me. The time to take a stand is here and now.

The Research Institute will cost \$2 million; This sum will work perpetually for it, and cannot be used for any other purpose. Our target date is 1976 200th anniversary of U.S. Independence. We are no where near our goal. You are probably asking, "Why me? Why again? I have contributed more than once". Because you are the Soul and the Heart of Ukrainian Heritage. It is you and your loved ones who are the inspiration and the hub of this whole project. Your generous gift will make it possible to realize dreams of many years, to give our generations something more tangible, more solid, than just empty phrases, hollow slogans and broken promises.

We appeal to you for support. Please give all you can; If you are a doctor, lawyer, engineer, teacher, technician, a professional or business man, please give at least \$100.00 or more. You have climbed the ladder of success. You, more than anyone else, know the meaning and value of education. Even if you don't feel any ties to your Ukrainian Heritage, please help us in the name of humanity and simple compassion for the people who are marked for total destruction by the Russians.

Thank you for your unselfish and humanitarian heart, and may God Bless you and your loved ones.

Sincerely,
Joseph Iwanliw

Your donation is tax deductible.

UKRAINIAN STUDIES FUND, Inc.
HARVARD UNIVERSITY
1581-83 Massachusetts Ave.
Cambridge, MA 02138

PERIODICALS

HARVARD UKRAINIAN STUDIES, ed. Omeljan Prtsak and Ihor Ševčenko. Published quarterly in English with occasional articles in other languages. Annual subscription rate: \$28.00

RECENZIIA, A Review of Soviet Ukrainian Scholarly Publications. Published semi-annually. Annual subscription rate: \$4.00 for individuals, \$5.00 for libraries and institutions.

Minutes of the Seminar in Ukrainian Studies held at Harvard University. Published once a year. Annual subscription rate: \$3.00 for individuals, \$5.00 for libraries and institutions.

Представники ФКУ відвідали на Флориді визначну меціантку.
Зліва до права: Степан Венгелюкський, Софія Микитка, Меціантка Ева Сташків (сидить) / Андрій Сливочний, ГЕ ФКУ

Publications of the Harvard Ukrainian Research Institute, Cambridge, Massachusetts

All items now available may be obtained by sending a check for the indicated amount to:
Ukrainian Studies Fund, Inc.
1581-83 Massachusetts Ave.
Cambridge, Massachusetts 02138

All titles are printed in English unless otherwise noted.

HARVARD SERIES IN UKRAINIAN STUDIES,

Published by Wilhelm Fink Verlag,
Munich, Germany

Eyewitness Chronicle (Litopys Samovydyca), Part I, edited by Orest Levycky 1972. 569 p. (in Ukrainian) \$24.25

George S. N. Luckyj, *Between Gogol' and Ševčenko*, 1971. 210 p. \$12.65

Myron Korduba, *La littérature historique soviétique ukrainienne*, 1972. 421 p. (in French) \$38.40

Oleksander Ohlbiyn, *A History of Ukrainian Industry*, 1971 1197 p. (in Ukrainian & Russian) \$37.00

Fedor Savchenko, *The Suppression of Ukrainian Activities in 1976*, 1970. 415 p. (in Ukrainian) \$38.40

The Galician-Volynian Chronicle, translated into English and annotated by George Perleky, 1973 159 p. \$16.60

Dmitrij Tschizewskij, *Skovoroda: Dichter, Denker, Mystiker*, 1974. 233 p. (in German) \$27.75

MONOGRAPH SERIES

Ievhen Sverstiuk, *Clandestine Essays*, translated with an introduction by G.S. N. Luckyj, Littleton, Col.: Ukrainian Academic Press, 1976. app. 110 p. (available July 1976) \$7.50 Cloth \$5.00 paperback.

Taras Hunczak (ed.) *The Ukraine, 1917-1921: A Study in Revolution*, Littleton, Colo.: Ukrainian Academic Press, 1976. app 500 p. (available September 1976) \$17.50

Horace G. Lunt and Moshe Altbauer, *An Ancient Psalter from Sinai. Facsimile of Sinaitic-Slavic Manuscript No. 8 with a critical introduction*, Liase: Peter de Ridder Press, 1976. app 300 p. (available September 1976)

Moshe Altbauer, *An East Slavic Pomlanyk from Sinai. Facsimile of Sinaitic-Slavic Manuscript No. 48 with a critical introduction*, Liase: Peter de Ridder Press, 1976. app 350 p. (available December 1976)

Paul R. Magocsi, *The Shaping of a National Identity: Developments in Subcarpathian Rus', 1848-1948*, Harvard University Press, 1976. app. 550 p. (available December 1976)

Frank Sysyn (ed.), *Revolution in Seventeenth Century Ukraine: Interpretive Essays on the Era of Hetman Bohdan Khmelnytskyi, 1648-1657*, app. 450 p. (in preparation)

Ivan Zilyns'kyj, *A Phonetic Description of the Ukrainian Language*, translated from the 1938 revised edition by W.T. Zyla and W.M. Aycock. app. 300 p. (in preparation)

Omeljan Prtsak, *The Origins of Rus', Vol. I, 2 parts*, app. 1000 p. (in preparation)

Orest Zilyns'kyj, *The Dramatic Folk Games of Eastern and Western Slavs*, Cambridge, Mass.: The Milman Parry Collection, 1977. app. 500 p. (in preparation)

Roman Szporluk, *Press and Nationalism in the Ukraine and Belorussia since 1945*, app. 175 p. (in preparation)

SOURCES AND DOCUMENTS SERIES

Proceedings of the Conference on Carpatho-Ruthenian Immigration, transcribed, edited and annotated by Richard Renoff and Stephen Reynolds. Cambridge: HURS, 1975. 135 p. \$5.00

The Cossack Administration of the Hetmanate, edited with an introduction by George Gajeky. Cambridge: HURS, 1976. app. 500 p. (available September 1976)

Nonconformity and Dissent in the Ukrainian SSR, 1955-1975: An Annotated Bibliography, compiled by George Liber and Anna Mostovych. Cambridge: HURI, 1976. app. 150 p.

Diets of the Polish Commonwealth: A Record of the Proceedings, 1648-1659, edited by A. B. Pernal and W. H. Entz. Cambridge: HURS app. 800 p. (in preparation)

REPRINT SERIES IN UKRAINIAN LITERATURE

Literaturnyj Jarmarok 1928-1930. 12 vols. app. 250 p. per volume. (in preparation)

Mykola Filjans'kyj, *Calendarium*, app. 180 p. (in preparation)

OCCASIONAL PAPERS

Omeljan Prtsak, *The Origins of Rus'*, Inaugural Lecture delivered at Harvard University, October 1975. Cambridge: HURI, 1976. 20 p. \$2.50

OFFPRINT SERIES

1. Paul R. Magocsi, "An Historiographical Guide to Subcarpathian Rus'." *Austrian History Yearbook*, Vol. IX-X, 1973-74. (now available) \$1.00

2. Orest Subtelny, "Peter I's Testament: A Reassessment," *Slavic Review*, Vol. XXXIII, No. 4, 1974. (now available) \$1.00

3. Paul R. Magocsi, "The Ruthenian Decision to Unite with Czechoslovakia," *Slavic Review*, Vol. XXXIV, No. 2, 1975. (now available) \$1.00

4. Frank Sysyn, "Nestor Makhno and the Ukrainian Revolution," in Taras Hunczak (ed.) *The Ukraine, 1917-1921: A Study in Revolution* (Littleton, Colorado, 1976). (available September 1976)

5. Paul R. Magocsi, "Subcarpathian, Immigrant Literature," *Queens Slavic Papers*, Vol. II, 1975. (now available)

6. Edward Kasinec, "The Carpatho-Ruthenian Immigration in the United States: A Note on Sources in Some U.S. Repositories," *Queens Slavic Papers*, Vol. II, 1975. (now available)

7. Ihor Ševčenko, "Society and Intellectual Life in the Fourteenth Century," in *Actes du XIVe congrès international des études byzantines* (Bucharest, 1974). (now available) \$1.00

8. Patricia Kennedy Grimsted, "Détente on the Reference Shelves?," *Wilson Library Bulletin*, Vol. XLIX, No. 10, 1975 (now available) \$1.00

9. George Grabowicz, "Twardowski's Wojna Domowa: Literary Content and Aspects of Genre," *For Victor Weintraub* (The Hague, 1975). (in preparation) \$1.00

10. Horace G. Lunt, "On the Language of Old Rus: Some Questions and Suggestions," *Russian Linguistics*, Vol. II, 1975. (in preparation) \$1.00

11. Omeljan Prtsak, "From the Sabirs to the Hungarians," in *Németh Gyula Festschrift* (Budapest, 1976). (in preparation) \$1.00

ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ) В ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ.

Стан на 15 липня 1976 року:

Фундація для трьох катедр — 1,800,000.00
Український Науковий Інститут:
а) загальна фундація — 535,780.00
б) stipend фонд — 100,000.00
в) видавничий фонд — 62,177.00

697,957.00

Разом на контах — \$2,497,957.00

Потрібно ще на сплатення УНІГУ: \$1,302,043.00

З сьогоднішнім числом "У. Г." започатковуємо виказ пожертв, які вплинули до каси ФКУ від 1 січня 1976 року. Всі пожертви, що були вплачені до кінця 1975 року, були вже оголошені в українській пресі, або у виданнях ФКУ, а всі разом будуть в проам'ятній книзі ФКУ, коли довершимо наше велике діло.

Оголошуючи сьогоднішню листу пожертв з 1976 року, яку від тепер будемо доповнювати з кожним числом "У. Г.", хочемо рівночасно повідомити, що багато із нижче поданих пожертв, не відзеркалюють цілості вплачених раніш сум, а лише теперішню вплату, які в кінцевій фазі будуть додані й оголошені.

ВИКАЗ ЧЛ. I - ВІД СІЧНЯ 1976 р.

Яцик, Петро	6,000.00
Осадчук, Василь	4,000.00
Кокорада, Р. І. Г.	2,800.00
Щарук, А. І. М.	1,400.00
Липецький, Р. І. О.	1,117.78
Джуп, П. І. І.	1,100.00
Слипка, І. І. К.	1,000.00
Слюсарук, А. І. З.	1,000.00
У. К. "Самопоміч" — Дітройт.	1,000.00

Юзич, М. І. Х.	600.00	Сек. Дружин Укр. Лікарів в Чикаго	390.00
Пісецька Дарія	500.00	Недільський, Софрон	100.00
УПЦерква Всіх Святих в Нью Йорку	300.00	Онищук, П. І. Дж.	100.00
Зубаль, Я. І. М.	300.00	Панчак, І. І. Л.	100.00
Клим, Василь	300.00	Петраша, Б. І. Н.	100.00
Николенко, Дмитро	295.00	Петрушка, М. І. С.	100.00
Озарський, Стефан	250.00	Польний, Л. І. С.	100.00
Гов, З. І. Г.	200.00	Прокіпович, Володимир	100.00
Коцур, І. І. Л.	200.00	Решетилович, Ірина	100.00
Шевченко, І. І. Л.	200.00	Ростенко, В. І. Л.	100.00
Пушкаренко, Павло	155.00	Савчук, С. І. В.	100.00
Мет. Відд. УКА	150.00	Серафим, О. І. З.	100.00
Пелех, Дана	150.00	Смаль, Володимир	100.00
Юшківч, Роман	150.00	Смаль, Іван	100.00
Феденко, С. І. А.	120.00	Строй, Д. І. С.	100.00
Гура, Ярослав	110.00	Тарнавський, Роман	100.00
Лаш, І. І. І.	110.00	Тарнавський, Ю. І. О.	100.00
Яблонський, С. І. Я.	110.00	Томин, В. І. Л.	100.00
Андрушків, Б. І. В.	100.00	Томків, Зенон	100.00
Білий, С. І. І.	100.00	Туркович, Надія	100.00
Бобелік, Дмитро	100.00	Філот, Володимир	100.00
Богонович, В. І. Т.	100.00	Федоренко, Богдан	100.00
Болоний, П. І. Г.	100.00	Федшин, І. І. О. І. Н. З.	100.00
Бреден, Ю. І. З.	100.00	Худяк, Андрій	100.00
Виталюкський, М.	100.00	УСТ "Черник", Дітройт	100.00
Вірстюк, Юрій	100.00	Шашло, Л. І. В.	100.00
Віхар, С. І. Н.	100.00	Януш, В. І. Н.	100.00
Віхорек, М. І. М.	100.00	Андрушків, Роман	50.00
Ворик,			

УКРАЇНСЬКИЙ ГАРВАРД

СТОРИНКА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

Issued by the Harvard University Ukrainian Studies Fund, 581-83 Massachusetts Avenue, Cambridge, Massachusetts 02138 (617) 495-4053

РІК І.

ЛИПЕНЬ 1976

Ч. 3

ВОЛЯ І ДЕРЖАВА

ДВА ЗАПОВІТІ ВОЛОДИМИРА ЮРКОВСЬКОГО

Двісті років тому, американський нарід астановив в себе свою власну та незалежну від англійської корони, державу.

Здавалось би, що був це звичайний визвольний акт, які були перед тим і по тім, та які тривали аж по наші дні. Та дійсно, було тут щось більше, бо коли зважити, що людською основою американської нації і держави, були люди з англо-сакського походження; як і що в цей час Англія була чи не найкраще організована та просперована держава, тоді побачимо, що підготовка та сам результат проголошення Американської Держави, були своєрідним феноменом, який перейшов традиційний сентименталізм пов'язаності з англійським материком та короною.

Типичний лише американцям реалізм, пошукений з холодною рішучістю, а тоді візія великого майбутнього, ціхували великих будівничих З'єднаних Штатів Америки. І дійсно, були вони подивуєдні державні мужи, що випли не лише правильно запланувати, але що найважливіше, реалізувати і закріпити, щоб зараз, в 200-річчя, можна було сказати, що Америка стоїть і буде стояти на правильних основах, які роками формують її справедливі закони, бережуть свободу людини та практикують повним розумінням демократичний устрій державної системи.

Приходиться із сатисфакцією ствердити факт, що волелюбна Американська Держава це не фікція типу СССР, де демократія є теорією. Америка, це насправді вільна країна в якій живуть різні люди і по різному, включно з нами, українцями. А вже від цих людей залежить, що вони роблять із своєю волею, своїми можливостями, які ця країна кожному індивідуально дає та забезпечує.

Ми українці, може більше, як хто інший, оцінюємо американську свободу, бо втратили свою власну, знаємо ціну її. Пригадаючи та вивчаючи американську державну систему, ми виразно бачимо не лише її силу, могутність, чи витривалість, але насправді її далекозійний реалізм, внутрішній компроміс, спокій, а тоді національний солідаризм, що є відмінні від практикованих в нас, — українців.

І це власне їхня внутрішня сила, що вдержала Американську Державу через 200-сті років і поведе їх через нові, в об'єктивне майбутнє.

УКРАЇНСЬКА ЛІТНЯ ШКОЛА В ГАРВАРДІ

28 червня ц. р. відкрито шосту з черги Українську Літню Школу Українознавства в Гарвардському університеті. Як ми вже інформували раніше, Школа охоплює три основні предмети, а це українську мову, літературу та історію. Викладачами є молоді професори американських університетів: проф. Марта Богачевська-Хом'як і проф. Леонід Рудницький. Також одним із викладачів є визначний лінгвіст, гостинний професор з Варшавського університету, проф. Богдан Струмінський.

Студенти з'їхалися в цю роки з Нью-Йорку, Нью-Джерсі, Мічигену, Каліфорнії, Флориди, Канада, а також з Нью-Енгланду.

Вони приїхали в Голвортс Гол гуртожитку (Гарвард Ярді) а їхнім опікуном є Юрій Лібер (Гарвард Саммер Скул 1973) що є тепер в Граджуе Скул студентом. Його асистентом є Богдан Заричський, адегратує студент Гарварду.

Започатковано програму скромним прийняттям в честь студентів — Літо 1976, яке відбулося в Тікнор Ладж оф Бойстон Гол, в присутності професорів, докторантів українистики та наукових працівників УНІГУ. Вітав студентів директор УНІГУ, проф. Омельян Прицак, заохочуючи їх до співної спільної праці — науки, вимини думок та завважень.

Головний бібліотекар УНІГУ, який є одним із активних та рухливих людей Українського Гарварду, мгр. Едвард Касанець, вклавши інформативну доповідь і зробив туру по просторах кімнат бібліотеки УНІГУ та університету, даючи практичні поради молодим людям; як і де можна скористатися з книжок, що є для їхньої диспозиції, тощо.

Студенти з початковою стриманістю, але великим зацікавленням сприймають перші кроки в Українським Гарварді, розуміючи, що власне тут, в цій місці, вони можуть набути правильне знання про Україну, як і можуть пов'язати себе, що зробило багато їхніх попередників, — з найкращим університетом світа.

Ціла програма навчання охоплює й інші аспекти, які будуть заохочувати та корисні для наших молодих українських людей. Школа лише, що більше молодих студентів не користає із Гарварду, а ідуть по лінії легкого опору, або традиційного практикування, де кожна еміграційна школа робить свої літні курси.

ХТО? ЩО? ДЕ І КОЛИ?

■ Молодий та надійний український науковець Франко Сисин з'їзав покликаний Департаментом Історії Гарвардського університету, на викладача історії в 1976/77 академічних роки. Це новий і великий успіх нашого науковця, що виходить з активних та відданих криві Українського Наукового Інституту в Гарварді. Він буде викладати модарну українську та східно-європейську історію.

Франко Сисин народився в Кліфтоні, Н. Дж., закінчив з відзначенням Принстонський університет, а тоді студіював у Вудро Вільсон Скул оф Паблік енд Інтернешонал Афірс; Лондонський університет — історія, де і одержав свій М. А. з відліпу слов'янських студій. В 1970 році був прийнятий Гарвардом для докторської праці, яку тепер закінчує, написавши дисертацію на тему "Адам Кісіль". Його академічними дорадниками є професори Едвард Л. Кенан і Омельян Прицак.

Від початку встановлення Українських Студій в Гарварді, Ф. Сисин був одним із передових активістів цього нашого незвичайного проекту, будучи студентом, докторантом, редактором видань, організатором фондів для ФКУ і всім іншим, включно із учителем суботньої української школи в Бостоні.

Молодий наш науковець, Др. Франко Сисин, являється черговим успіхом нашого "Гарвардського чуда". Ми шлемо йому наші гратуляції, бажамо успіхів і дякуємо за його видержаність, працю та дружність. Щастя Боже!

■ Члени ГЕ ФКУ, молоді наші професійні люди, Андрій Сливочний (правник) і Роман Процик (хімік), відбули останніми тижнями далекі поїздки по терени Америки, інформуючи нашу українську громаду про працю і плани УНІГУ, ФКУ, чи інші справи, які пов'язані з Гарвардом.

Андрій Сливочний відвідав Фльориду, Пенсильванію, Огайо, Індіану та Іліной. А Роман Процик Каліфорнію, а тоді Чикаго, Вашингтон та декілька окремих місць у Пенсильванії.

Оба наші відпочувачі перевели ряд ділових розмов з представниками організованого українського громадянства та студентства, встановлюючи в різних місцях позитивні та об'єктивні зв'язки, які будуть іти в напрямку співпраці з ФКУ.

■ УНІГУ розпочинає дослідну студію над українськими виданнями періоду між 1917-1934 рр., які є потрібні для наукової та публіцистичної праці.

Очікують цей проект аспірант при слов'янському факультеті Олег Ільницький та дослідний головний бібліотекар УНІГУ, Едвард Касанець.

Тому, що є тотальний брак літератури років 1917-1934, через нищення її окупантом України, просимо всіх, хто може допомогти нашому Гарвардському Науковому Центрі, пожинаючи, жертвуючи, або хоч інформуючи про наступні видання: "Нова Генерація", Харків 1927-30 р.; "Тетра", Київ 1921-23; "Бумеранг", Київ 1927 (було опубл. лише одне число); "Червона Калина", Харків, грудень 1921 і лютий 1922; "Глобус", Київ 1923-35; "Геть неписьменність", Харків 1924-27; "Барикади Тетра", Київ 1923-25; "Голос Друку", Київ 1921; "Мистецтво" 1919; "Музагет", 1919-20; "Вісник УНР", 1917-1918; "Горно", Полтава 1927; "Голос Українського", Київ 1926-27; "Гонимі Конкуляції", Київ 1924; "Кино", 1925-33; "Культура і Побут", "Восаї", Харків 1925-34; "Жовтень", Харків 1930; "Знання", Київ 1923-35; "Семафор у Майбутнє", Київ 1922; "Жовтневий Збірник Панфутуристів", Київ 1923-24; "Журнал Для Всіх" 1925; "Універсальний Журнал", 1918; "Книгар" 1919; "Квартальний Альманах", 1924; "Гроно" (альманах), Київ 1920; "Жарина", літ. зб., Катеринослав 1919.

Повніші видання, майже всі є серійними виданнями.

■ Три співпрацівники УНІГУ, як і рівнож випускники Гарварду: проф. Орест Субтельний, проф. Зенон Когут і др. Франко Сисин, брали активну участь в конференції Канадської Асоціації Славів, що відбулася в днях 31 травня до 3 червня ц. р. в Лявал університеті, Квебек Сіті.

Наші молоді науковці Гарварду, при співпраці з проф. Романом Сербіном з Квебек університету, провели ряд корисних праць, всі три виголосили наукові доповіді пов'язані із історичною минулистю України, як і навізали ряд потрібних академічних зв'язків.

■ Проф. Ігор Шевченко, заступник директора УНІГУ та один із головних постатей "Українського чуда в Гарварді", будучи повним професором візантійської історії та літератури в Гарвардському університеті, був вибраний членом-кореспондентом Австрійської Академії Наук. Гратулюємо!

■ Ряд наукових співпрацівників УНІГУ взяли участь в річній конференції Нью-Інгленд Славів Асоціації, що відбулася в травні в Конетікат університеті.

Жак Діп, докторант історії, представив свою наукову працю, яка відносилася до розміщення та праці селян в харківській області 1850-1905 років; проф. Григорій Гребович, керівник панелі, — говорив на тему: "Традиція та авангард в підсоветській українській поезії"; проф. Богдан Струмінський говорив на тему: "Дві різноманітності модерного українця"; мгр. Едвард Касанець, головний бібліотекар УНІГУ дискутував під час панелю на тему міжнародних та національних релігійних проблем в Східній Європі, окупованій комуністами.

Під час панелю пов'язаного із 17-тим і 18-тим століттям, що відносилася до державних устроїв в Східній Європі, та керівної елітарної верстви, — виступали і дуже добре презентували свої думки молоді професори: Орест Субтельний, Зенон Когут і Франко Сисин.

■ Директор УНІГУ, проф. Омельян Прицак, помімо своїх обов'язків в Гарварді, які вимагають від нього не лише праці, але й керівництва, виявив також в цій році багатогранну активність у виїздах поза Гарвард, даючи наукові доповіді в різних університетах. Зокрема треба відмітити його виступи на Другій Річній Конференції Зміни в Суспільстві, де він дав основну доповідь, і яка відбулася в Бруклінському каледжі — СЮНІ.

Аналізуючи наші здобутки на Північно-Американському континенті, мусимо з прикритістю ствердити, що вони далеко не співмірні ані з потребами нашого народу в Україні ані із розвитком американської чи канадської спільноти взагалі. Отже ми пасемо задні. Причиною цього мабуть є те, що провідники ось цих більших чи менших груп-організацій (колись сіп та хуторів) у своїй діяльності про інтереси своєї групи, байдуже церковно-релігійної чи суспільно-громадської, дуже часто не бачать і не хочуть бачити, що без сильних загально-національних центрів вони себе від таких чи інших "татарських нападів" оборонити не зможуть. Дбаючи про те, щоб долар не вийшов поза їхню групу, творять свої власні економічні гетта і, мабуть підсвідомо, не допускають до створення загально українських оборонних фортець, якими повинні бути загально-національні осередки.

У відмину до повисе наведених міркувань, група українських американських студентів зрозуміла це невідрадне явище і вже від вісімнадцяти років намагається поставити фундаменти під кріпку "оборону фортецю", де мала б організуватися зброя науки, де мали б виховуватися кадри молодих науковців, яких у нас ніколи не було забагато.

Під сучасну пору чимраз то більше відчувається брак фахівців у різних ділянках українського життя. Науковці сили, які приїхали з України по другій світовій війні, згідно з законом природи відходять, а їхні місця у редакціях, організаціях, канцеляріях та школах різного типу, із високими включно, немає ким заступити. Зокрема немає таких, які хотіли б, крім праці для добра власного, працювати і для добра загально-українського. Частинну розв'язку цього пекучого питання мав би дати Центр Українських Студій у Гарвардському університеті, який складається із трьох кафедр українознавства і потребує це для успішного ведення своєї праці наукового інституту. Але існування такого інституту є зумовлене сумою двох мільйонів доларів, відсотки з яких забезпечували б кошти його вдержання. Хтось може сказати, що це велика сума

A SYMPOSIUM DEALING WITH THE UKRAINIAN EXPERIENCE IN THE UNITED STATES

December 2-5 1976

Presented by The Harvard Ukrainian Research Institute and The Massachusetts Ukrainian Committee for the Bicentennial

Friday, December 3, 1976 — 3:00 p.m.

"The Centenary of the Ukrainian Emigration to the United States," Dr. Myron Kuropas, The White House, Washington, D.C.;

The Forum Room, Lamont Library, Exhibition, Widener Library, Harvard Yard.

Saturday, December 4, 1976 — 10:00 a.m.

"The Early Years of the Ukrainian Emigration to the United States," Professor Bohdan Procko, Villanova University.

11:30 "The Religious Experience of Ukrainians in the United States," Professor Vasyi' Markus, Loyola University.

2:30 "Sociological Observations on the Ukrainian Emigration in the United States," Professor Vsevolod Isajiw, University of Toronto.

4:00 "Documentation on the Ukrainian Emigration in the United States," Professor Lubomyr Wynar, Kent State University;

8:00 Banquet in honor of the donors to the Ukrainian Studies Fund.

Sunday, December 5, 1976 — 2:00 p.m.

"The Ukrainian Language in Emigration," Professor Bohdan Struminskyj, Harvard University.

3:30 "New Directions in Ukrainian Poetry in the United States," Professor George G. Grabowicz, Harvard University.

5:00 Showing of Ukrainian Ethnographic Films.

Both the respondents to all speakers and the banquet guest speaker will be announced by October 15, 1976.

EXHIBITS

Thursday, December 2, 1976 — January 20, 1977

"The Ukrainian Emigration in the United States: The Documentary Legacy," The Foyer, Widener Library, Harvard Yard.

"Xrystos Rodysja: An Exhibition of Ukrainian Christmas Cards," The Exhibition Room, Ukrainian Research Institute, 1581-83 Massachusetts Avenue.

Thursday and Friday, December 3, 1976 (10:00 a.m. — 3:00 p.m.) and December 4, 1976 (10:00 a.m. — 4:00 p.m.)

Ukrainica collections of the Harvard University Library: An Exhibition of Accessions to the Collection of Rare Ukrainian Books and Manuscripts, 1973-1976. The Amy Lowell Room, The Houghton Rare Books and Manuscripts Library.

Other events to be announced. For further information concerning the Harvard Ukrainian Research Institute's role in the Massachusetts Committee for the Bicentennial, write or telephone:

Edward Kasinec 1581-83 Massachusetts Avenue Cambridge, Massachusetts 02138 (617) 495-5224, 495-4053	Massachusetts Ukrainian Committee for the Bicentennial 82 Glen Road Boston, Massachusetts 02130 (617) 522-3323
--	--

CATARACT

THE BOOK THAT COST A POET SEVEN YEARS IN PRISON

After his account of his political imprisonment was smuggled to the west, Ukrainian poet Mykhaylo Osadchy was sentenced to seven more years in Russian forced labor camps. His memoir provides first-hand testimony and a unique view of repression in the USSR and especially the efforts to destroy national identity among the non-Russian intellectuals in the USSR. This account is now brought to you in an English translation by one of America's leading publishers — Harcourt Brace Jovanovich, Inc.

"He has applied a poet's ingenious imagination to the facts of his trial and imprisonment... a work of powerful truth."

—The Atlantic Monthly

Hardcover: \$8.95

Paperback: \$3.95

UKRAINIAN STUDIES FUND, Inc.
Harvard University
1581-1583 Massachusetts Avenue
Cambridge, MA 02138

Gentlemen: Please send _____ copies of CATARACT
I am enclosing \$_____ for
_____ copies of Hardcover at \$8.95 ea.
_____ copies of Paperback at \$3.95 ea.

Name _____
Address _____
City _____
State _____

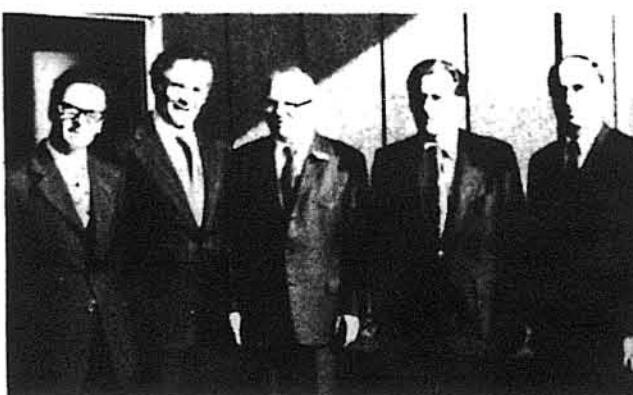
СПОВІЩАЮЧІ ЧИ ОБОРОННІ ВЕЖІ?

Читаючи про татарські ліхопіття, довідуюсь, що наші предки будували спеціальні вежі, при допомозі яких повідомляли доокочини села і хутори про татарські навали. Тоді люди брали з собою що могли й утікали в ліси та балки, залишаючи свої оселі на призволяще ворога. У висліді того татари свобідно перходили по наших землях, грабували важко придбане майно, а що не могли взяти, те палили. Люди, які не встигли були належно заховатися, захопивши в полон, старших убивали а молодих забирали в асир.

Багато в нас написано книжок про ці ліхопіття з сентиментом до наших предків, на яких і ми виховувалися, нарікаючи на тодішніх наших ворогів — татарів. Але, аналізуючи ці події з перспективи часу, доходимо до переконання, що ситуація наших предків була б зовсім інша, не така трагічна, якщо б вони, замість будувати сповіщаючі вежі, будували оборонні фортеці, а замість утікати в ліси, стали разом до оборони своєї землі перед нападками. Хто знає чи татари й тоді були б відважилися нападати на наші землі, знаючи, що їх там же завжди готовий до оборони господар української землі.

Наука з того для нас така, що спільно, організовано можна вноше добре діло зробити із меншим зусиллям, коштом та витратою енергії. Хто знає чи побудувати фортецю не коштувало б стільки як і сповіщаючі вежі, які, до речі, татари за кожним нападом палили і їх треба було відбудовувати знову. Як виходить, то сила татарів полягає у спільній планованій організації та позитивній дії, що бразувало нашим предкам.

Це негативне наставлення — утікати, замість організувати оборону, — у великій мірі зберігається в нас і до сьогодні. За сто років нашого поселення в Америці, дещо коротше в Канаді, ми

Представники Краєвого Канадського Комітету ФКУ на візитах в Гарварді: (зліва), Василь Верига, Петро Яцик, Омельян Прицак-директор УНІГУ, Дмитро Кисиліца і Степан Хемич — голова ГЕ ФКУ.

натворили багато малих організацій зі своїми власними домами, а деякі навіть видавництвами та радіопрограмами. Наші засоби комунікації, часописи та радіопрограми, замість того щоб організувати нас в одну сильну громаду, — так як і колишні сповіщаючі вежі, повідомляють нас про ліхопіття в Україні модерних часів, про русифікацію України, про геноцид, про переслідування української інтелігенції та запроторювання її в тюрми та концтабори, а то навіть і в психіатричні лікарні, де здорових людей, неприхильних окупантові, доводять до божевілля.

ПРЕЗІДІА УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІАРХАЛЬНОГО СВІТОВОГО ОБ'ЄДНАННЯ ЗА ЄДНІСТЬ ЦЕРКВИ І НАРОДУ (УПСО)

СІЛІКАС

на середу, 4-го серпня 1976 р.
до ФІЛАДЕЛФІ, Па.
ДРУГИЙ ЗАГАЛЬНИЙ З'ЇЗД ДЕЛЕГАТІВ УПСО

що розпочнеться о 9-й ранку
в приміщенні Українського Спортивного Осередку
„Трибуна“
при 4932 Норт Брод Стріт

З ПЕРЕДВАНЕЖНИМ СТАТУТОМ ПОРЯДКОМ НАРАД
В З'їзді візьмуть участь урядовані делегати країн
і міжконтинентальні мирянські і релігійні організації — члени УПСО. Запрошені і зголомшені гості та представники інших організацій беруть участь на правах гостей.

У справах зв'язаних із З'їздом прохання звертатися на адресу: Ukrainian Patriarchal World Federation, Box 251, Pittsburgh, Pa. 15230, а почаси від 31-го липня: Dr. J. Koltun, 5324 North Broad St., Philadelphia, Pa. 19141

ОГОЛОШЕННЯ

У виданні мого спомину книжкою про УПА під наголовком
„У ЛІСАХ ЛЕМКІВЩИНИ“
на сторінці ч. 257 зайшла помилка:
має бути —

стріляв ЧАРНОТА І СТІЛА ЗАГУБИЛИСЬ, —
замість ЧАРНОТА І СТІЛА здертирували.
Цією дорогою вибагає за прикро помилку перед
бушими стрільцями Чарнотою та Стілою.
ІВАН ДМИТРИК,
автор споминів

ЗАКЛИК

КРАНОВОЇ УПРАВИ ТОВАРИСТВ ЗА ПАТРІАРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКЦЕРКВИ
УКРАЇНСЬКИХ МИР'ЯНІ!

Патріарх Йосиф І — „в'язень Христа ради“ не дістав дозволу прибути до Філадельфії на 41-ий Міжнародний Євхаристійний Конгрес.
ВІН не зможе засісти враз з нами до спільної трапези — але в дніх Міжнародного Християнського Здвигу — 41 Євхаристійний Конгрес — ВІН — буде духом з нами!

Тому спільна трапеза, яку ми приготували з надією бачити ЙОГО посеред нас — відбудеться як наш вияв духовної єдності

з Ним — нашим Великим Неприсутнім.

„ТРАПЕЗА ДУХОВОЇ ЄДНОСТІ“
відбудеться
в понеділок, 2 серпня 1976 р.
о год. 7-й веч.

в Sheraton Hotel
при 1725 Kennedy Blvd, Philadelphia, Pa.
Численна участь у цій трапезі і порожнє місце, призначене для Іх Святости Йосифа І — нехай стануть і доказом наших почувань і духовної єдності

з нашим Першим Патріархом.
Квитки вступу в ціні \$20.00 від особи є в розпродажу в крамницях ОРІОН і КОСМОС та у членів Комітету.
За інформацією і замовленням з-поза Філадельфії просимо дзвонити на чистий телефон (215) 455-8312.
В Нью-Йорку — АРКА, (212) GR 3-3550

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ 200-РІЧЧЯ ЗСА та 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ в АМЕРИЦІ

при Відділі Українського Конгресового Комітету Америки, при співпраці:
Філадельфія '76, Інк. — Міської Агенції та Музею і Пенсильванського Університету
— влаштовує —

ТРИ ВИСТАВКИ

ОБРАЗОТВОРЧУ: А. Архипенка, А. Грещенка, Я. Гніздовського та Г. Крука;
Музей Пенсильванського Університету, 33-тя та Спрінг вулиця — 1 до 31-го серпня ц. р.

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА, тажже

ВИСТАВКУ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ.
Бібліотека Чарльза Петтерсона ван Пелт, Пенсильванський Університет, 34-та і Волнат вул. 1 серпня до 28-го вересня ц. р.

З нагоди виставок відбудеться УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ та вручення грамот жертводавцям (\$100.00 або більше) в Лавер Египшен Геллері в Музеї Пенсильванського Університету в дні 31-го ЛІПНЯ ц. р. о год. 5 до 6:30 вечора.

• КОНЦЕРТ „Музика та пісні України“ відбудеться в 7-й год. вечора в Геррісон Аудиторії Музею Пенсильванського Університету.

• Участь беруть в концерті: МАРТА КОКОЛЬСЬКА-МУСІЧУК — сопрано ВОЛОДИМИР ТИСОВСЬКИЙ — бас ІГОР СОНЕВІЦЬКИЙ — фортепіано

• Арії, пісні та дуети українських композиторів.
• Квитки: 5.00 дол.
• Квитки важкі на відкритті і на концерт.

• Набуйте квитки в крамницях: Космос, Оріон, Ганусей, Лукасевичів та доміщі Громадського Комітету, 5004 Олд Йорк Роуд, Філадельфія, Па.

Увага! Вже появилася друком книжка
ІВАНА КЕДРИНА
Життя — Події — Люди

СПОМИНИ та КОМЕНТАРІ
LIFE — EVENTS — PEOPLE
MEMOIRS and COMMENTARY
Книжка у твердій темно-блакитній політичній обгортці, із золотими літерами, роботи мистця

БОГДАНА ВОЖЕМСЬКОГО.
724 сторінок. Ціна 20.00 дол.
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, переписуючи чек або поштовий переказ, долучуючи одного долара на кошти переписки.
SVOBODA, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07307

Відкрито і посвячено пам'ятник на могилі сл. п. Михайла Лучковича

20-го червня ц. р. на цвинтарі св. Михайла в Едмонтоні, Канада, відбулося вчорішнє посвячення пам'ятника — хреста роботи маестра Святослава Гординоска, на могилі першого українського парламентариста в Канаді, св. п. Михайла Лучковича, що репрезентував Вегревальську округу в федеральному парламенті в 1925-1935 роках. Українські виборці Вегревальської округи у 1926 році були свідомі, що, вибираючи свого репрезентанта в

Отаві, вони повинні вибрати таку людину, яка буде боронити не тільки місцевих та парафіяльних вегревальських інтересів, але й муситиме репрезентувати загальні інтереси українців. Сл. п. Михайла Лучковича гідно витримав це завдання. У той час наживався українцем було небезпечно і тому деякі боялися уживати цієї назви. Однак Покійний не боявся і одверто називав себе українцем, ніколи не вагаючись порушити справи, зв'язані з українцями в канадсь-

кому парламенті. Його приклад спонукував інших йти його слідом.

Сл. п. Михайло Лучкович народжений в Шамскіні, Па., 13-го листопада 1893 року, проживав в Америці до 1907 року, потім переїхав до Манітоби, а відтак до Альберти, де в праці над собою знаменито вивчив українську мову, вчителював, а потім досягнув становища посла.

Він був не тільки видатним політичним діячем, але й письменником, купцем, членом, а в громадському житті — великим патріотом. Хоча спочатку його українська мова була слаба, він наполегливо її вчився, послугуючись словником і книжками. Він не тільки вишколював себе в цьому напрямі, але й турбувався освітою українських поселенців і старався поробити старання, щоб українська мова поміж ними не забулася.

Під час відкриття і посвячення пам'ятника на могилі сл. п. Михайла Лучковича зібралось 2,000 людей. Церемонія відкриття і посвячення дсвершили Владика Архипенко, архієпископ УГП Церкви Борис та Євхаристійний Конгресу Української Католицької Церкви Дмитрій, а також численну участь в панакхиді і посвяченні взяли священники. З прапорами прибули організації: Пласт, УПА та дивізійники, а також представники багатьох українських організацій.

Світською частиною керував адвокат Петро Саварин. Промови виголосили: Євхаристійний Конгресу Борис, Василь Скрейко, посол на східній Едмонтон, теж колишній посол Альбертської легіслатури Ізидор Горещкий і рівнож голова провінційної ради Альберти КУК адвокат Василь Підручний. Між учасниками був син сл. п. Михайла Лучковича, Мирон з дружиною, дітьми і правнуком, а також члени Комітету побудови пам'ятника на чолі з головою Дмитром Прокопом.

ЛІПНІ ВЕЧЕРНІ ДИВІЗІЙНИКІВ В ГАНТЕРІ

Гантер, Н. Й. — Станиця Братства кол. воєнів і УД УНА в Нью-Йорку влаштовує тут в суботу, 31-го липня ц. р., на ваканційній оселі Кобзарів „Ксея“, великі літні вечери. Початок год. 9-та вечором; грає оркестра О. Строцького.

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮ!

Великим болем і жалю повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 18-го липня 1976 року, упокоїлась в Богі наша Найдорожча і Незабутня ДРУЖИНА, МАМА, НЕВІСТКА і БРАТОВА

бл. п.
Д-Р ЯДВИГА БАЧИНСЬКА
проживши 50 років

ПАРАСТАСІ в середу і четвер, 21-го і 22-го липня 1976 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Копальчика при 129 Grand Street в Джерсі Сіті, Н. Дж.

ПОХОРОН в п'ятницю, 23-го липня 1976 р. о год. 9-й ранку в похоронному заведенні до іерка св. ап. Петра і Павла при Беніт елені в Джерсі Сіті, а опісля на український цвинтар св. Андрія в С. Бавид Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
чоловік — ОЛЕГ
діти — ОКСАНА, АНДРІЙ і МАРТУСЯ
тесті — о. ЗІНОВІЙ і ОЛЬГА БАЧИНСЬКІ
швагер — д-р ІГОР БАЧИНСЬКИЙ з дружиною МАРТОЮ
швагрова — д-р ТАТІЯНА РУДАВСЬКА з мужем АНТОНОМ
та ближча і дальша Родина в ЗСА і Європі

Товариство Українських Інженерів Америки
повідомляє, що
З'їзд ІНЖЕНЕРІВ
з приводу „100-200-ЛІТТЯ“ відбудеться
30-го і 31-го жовтня 1976 р. в Summit, N.J.
Подробиці будуть подані.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ
СПОРТОВИЙ ТАБІР — ШКОЛА
на Оселі СУМА в Елленвільд, Н. Й.
в днях 25-го ЛІПНЯ — 14-го СЕРПНЯ 1976 р.
(ТРИ ТИЖНІ)

• В програмі: копаний м'яч, відбиванка, легкоатлетика, руханка, плавання, філми.

• Інструктори: С. КАСІЯНЕНКО, Б. ГАЙДУЧОК, М. СКІРКА, М. КІЛЯРСЬКА і інші.

• Вік — від 9 до 18 років.

• Зголошуватись в Осередках або в Головній Управі СУМА.

Субота, 31 липня і неділя, 1 серпня 1976 р.
Оселя СУМА в Елленвільд, Н. Й.
Початок в суботу, 31-го липня о год. 1-й по пол.

ОСЕРЕДОК СУМА ім. ген.-хор. Т. ЧУПРИНКИ в НЬО ЙОРКУ
— влаштовує —
СУМІВСЬКИЙ ФЕСТИН

В програмі: Танцювальний гурток Юного СУМА „ВЕРХОВИНЦІ“, Співочий дует; Гімн на бандурі (дуети); Сольові і групні вокальні номери; Відбиванковий Турнір; Стоп пасти; Ловля риби; Виграти та різні несподіванки.

Грас популярна оркестра В. ГІРЛЯКА, співачку ІГОР РАКОВСЬКИЙ і М. ПІКВАРКО.

До участі у Фестині запрошується Молодь і все Українське Громадянство Нью-Йорку в околиці.

Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

• До участі в Храмовому Святі запрошуємо все Українське Громадянство, а особливо Тих, хто почуває обов'язок помолитись за Страдників за Віру Христову в таборах і в'язницях СССР.

По Молелі ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ біля ставка.
По закінченню всіх відправ відбудеться
Пікнік
Смачні страви в зарядженні Сестричтва, а також різні лікнікові розваги, в тому числі ЗАВАГА.

• Автобуси відходять в неділю, 1-го серпня від Катедри св. Володимира на 82-й вул. о год. 8:30 ранку, із зупинки на розі 2-ої елені і 10-ої вулиці в Мангетені.

